

LBRIS

We know
books

Ioana Cătălina Obreja

SURPRIZE SURPRIZE

Colecția **pocket** este coordonată de Mihók Tamás.

Corector: Lavinia Mihók

Art direction: Alexandru Daș

Copertă & design layout: Anna Grozavu

Tehnoredactor: Vasile Ardeleanu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

OBREJA, IOANA CĂTĂLINA

Surprise surprise / Ioana Cătălina Obreja. – București: ART, 2026

ISBN 978-630-368-306-5

821.135.1

© Grupul Editorial ART, 2026

ART / pocket

7 / MĂINILE MELE

DIMINEȚI RECI ȘI ÎNCĂ ÎNTUNERIC

11 / MASIVUL ÎNFIORĂTOR BLOC-TURN

12 / DIMINEȚI RECI ȘI ÎNCĂ ÎNTUNERIC

14 / ANDREEA MARIN

15 / VÂRSTA DE FATĂ

17 / VÂRSTA DE FATĂ 2

18 / EMO

20 / PIELE DE ȘARPE

21 / ÎN PARCUL MARE, LÂNGĂ LAC

23 / ARDEI ROȘU PENTRU TOCANĂ

CINE A ȚESUT TOT SÂNGELE ĂSTA

27 / GENERAȚII, CERC

34 / METODE COMPLEXE

35 / INFLAMABIL

36 / ODĂ CIOCANULUI

38 / UN OCHI ÎN CEAFĂ

39 / ÎN CÂTE FELURI SE TRANSFORMĂ CARNEA

40 / NOAPTEA TRECUTĂ AM VISAT-O PE MAMA

41 / GĂLBENUȘ

42 / RIDURI

43 / FECIOARA MARIA

45 / MINERAL BRUT

46 / DE ASTA AM EU BĂRBAT TÂNĂR

47 / ZGOMOTUL DE MATERIAL RUPT

48 / PAPUCI, SĂPUN, IAURT, PORTOCAL

51 / VOCEA SUAVĂ A BĂRBATULUI CARE TE STRIGĂ PE NUME

52 / 50 DE LEI PENTRU FIER VECHI

54 / LOVITURI REPETATE DE BASTON

ADDENDA

57 / DAU CU CAPUL DE PRAG E ORA ÎNCHIDERII

58 / BLOCAJ

59 / DE MAMĂ, DE SFINȚI

60 / RĂȚUȘTE

61 / TU SĂ-ȚI ÎNVEȚI COPIII

IOANA CĂTĂLINA OBREJA / BIO

MĂINILE MELE

grămezi pufoase plutesc deasupra
toată tulburarea asta adunată cu o spumieră
se duce în jos, pe scurgere

las legumele în coajă, câteva oase
culori spectaculoase de fiertură

nu uit să înțep vinetele
să întorc ardeii
fulgi de sare pe coaja arsă
să transpire
scobesc cu lemn mijlocul copt
aici dragoste și primire

pun iuțea să desfunde nasul
să roșească obraji și buze

ceapa stoarsă în căușul palmei
până își lasă aroma în piele
linia vieții acum tot mai curbată

aluatul se umflă la dospit
sub prosopul cu dungi
aspru
ung bine degetele cu ulei
mă scufund și tremur ușor
până rămân gropițe

uit durerea, uit atrofierea
măine
să ne facem bine

LBRIS

We know
books

DIMINEȚI RECI ȘI ÎNCĂ ÎNTUNERIC

„tot ce-a fost o să-mi pară
o cireasă amară înghițită de dragostea mea”

— A.S.I.A.

MASIVUL ÎNFIORĂTOR BLOC-TURN

o sută de geamuri lumină caldă acasă tv
siguranța că înăuntru e cineva
cu tigaia pe foc și mâinile aspre

te pișcă țânțarul

ea poartă papuci de gumă și roade semințe
să pui un copil la somn, să faci un tort cu ananas
el, cândva cel mai arătos bărbat din lume,
încă o dușcă de țuică și uită cât de tare ar putea lovi

te scarpini

fata de la 16 a primit heelys și telefon cu touchscreen
puii de pisică din fața blocului sunt morți
mingea s-a spart până să vină seara
și pâinea, deja prea tare, ne zgârie pe cerul gurii

faci cruce

DIMINEȚI RECI ȘI ÎNCĂ ÎNTUNERIC

fug după autobuz visând la băieți
care vor să mă țină de mână
mă duc la școală cu bocancii grei
arăt ridicol cu geaca prea mare părul lipit de cap

am scos la imprimantă compunerea de la română
e despre ploaie și melancolie și tristețea
pe care am cunoscut-o până la treispe ani
întunericul din camera mea unde-mi storc coșurile și
tânjesc după un piept plat la care să fiu strânsă până mă sufoc

la școală am mulți prieteni
sunt cea mai amuzantă dintre fete și
nimeni nu e îndrăgostit de mine

doamna de română e căsătorită cu un fotbalist
poartă în fiecare zi altă geantă
n-am mai văzut femei date cu așa de mult fond de ten
dar îmi place

colegii mă aplaudă după ce citesc
merg înapoi în banca mea jenată
nimeni nu mă privește

în pauză, eu și colegul de bancă ne luăm o pizza soioasă
cașcaval ieftin blat gumos și o măslină în mijloc
care întotdeauna ajunge pe jos și cineva alunecă pe ea

doamna de română stă la geam
geanta pe catalog punga de pateuri desfăcută firimituri

pe terenul de sport se joacă fotbal
profesorii fumează și beau cafea
nu știam că și adulții pot fi timizi

colegul îmi povestește despre metin2
a găsit cea mai bună metodă de făcut yang
a reușit să ajungă în temnița maimuțelor
îmi șterg cu mâneca uleiul de la gură
și-i spun despre șamanca mea cu păr roz

doamna de română se întinde să închidă geamul
picioare lungi în dresuri negre care habar n-au de frig
fustă supraelastic
e mereu în pas cu moda
îi privim cu sufletul la gură coapsa ce se arată tot mai mult

fusta se ridică și nu mai contează niciun joc pe calculator
geamul se închide cu zgomot
măslina cade pe jos

e ceva extraordinar de profund în a vedea
chiloții unei profesoare

ne strângem restul de pizza și
emoționați cum suntem
plini de ulei
nu mai vorbim nimic
până se sună

n-ai avut mașinuță cu telecomandă
nici bebeluși de jucărie să facă pipi și caca
ai tăi n-au prea știut ce treburi să mai învârtă
atunci când au rămas fără bocanci de lins
atunci când tot ce conta era să ai
ușă tapițată și termopane
pervaz cu plușuri sticker maggi

poate n-ai avut noroc
dar nici suficient ghinion încât
andreea marin cea mai frumoasă femeie din lume
să-ți dăruiască la televizor
o masă de foosball

casele noastre arătau în fond la fel
și toate miroseau a mame neobosite
cărora, după opt ore de serviciu,
li se părea că ceapa strălucește în tigaie
exact ca ochii lui mircea radu
și casele noastre miroseau a tați absenți
care n-aveau niciodată suficienți bani
și niciodată nu vor fi chuck norris

seara pui capul pe pernă
saliva strămoșilor și amintirea celei mai bune ciorbe de găină
sub stelele fosforescente de pe tavan
închizi ochii
și, înfundat, penele-ți șoptesc
surprize surprize

VÂRSTA DE FATĂ

ziua mea în trenulețul mcdonald's
port pulover gros, n-am avut incotro
acolo, pe tronul sărbătoritului,
trag de gulerul strâmt
ignor strânsoarea, ignor mâncărimea

deasupra capului meu
am învârtit rotița pentru noua mea vârstă
și am calculat rapid câți ani mai am
de purtat pulovere
maiou pe sub

mi-era teamă că lorena nu mai vine
mă scărpinam pe gât cu tot mai multă tristețe
dar iat-o ajunsă ultima
își lipește obrazul încă rece de al meu
lîndcă acum suntem la vârstă
când ne pupăm și ne zicem *fată*

sub geacă poartă doar un maiou
piele goală și sâni mari

umărul lorenei strălucește
când se apleacă spre porția de cartofi
eu nu am niciun maiou așa frumos ca al ei
cu pietricele
eu port maiou
doar sub haine
reiat și cu bretele late
uneori îmi iese din pantaloni
și atârnă pe-afară

cu degete unsuroase
învârt roțița vârstei până la lorena
și-aș dori să fie la fel de ușor
să trec peste anii chinuitori
în care corpul meu doare
și parcă se deformează

VÂRSTA DE FATĂ 2

în fiecare zi
imi dezlipesc bretonul de frunte
ca mai apoi să îl așez la loc –
ascunde coșurile

nu-mi place ora de sport
miroase a cauciuc
a copii unsuroși în supraelastic
și nu-mi stă bine în singurul meu trening

pe lorena o doare când aleargă
și băieții se uită la ea
nu-mi poate explica
durerea pe care o simte

profesorul suflă în fluier
și când ne așezăm în linie
mă doare ceva în piept
ating acolo
simt pentru prima dată
un dul sub piele

plesnesc mâinile de corp
mă întorc spre stânga
și încep să alerg

ca un segment
întretăiat
așa se desenează o cicatrice
două puncte la încheietură
dacă te-a mușcat un vampir

întind repede cerneala
înainte să se usuze
și mă uimește estomparea culorilor
în pielea mea
acolo vânățai, aici sânge

în pauză le fac și colegilor
o clasă întreagă de copii
veniți de la lupte supranaturale

mă întorc singură spre casă
drumul l-am reținut în maniera
în care învăț la istorie la fiecare pas repet
poarta mare roșie, biserica, trecerea de pietoni

la semafor
două fete așteaptă și ele
vorbesc și râd tare căldura
unei adevărate prietenii
blugi strâmți adidași cu toc ascuns

gândul că atunci când o să fiu mare
voi fi și eu la fel
e întrerupt de o prindere de încheietură
are unghii lungi model fluturaș pe inelar

imi atinge cicatricea

ce-ai pățit aici?
se miră amândouă
și nu pot să nu simt un pic de mândrie
că le-am atras atenția
că mă pricep deci
să machiez răni impresionante

dar în realitate mă fâstăcesc
le zic adevărul

privesc cum în sincron
gurile lor se deschid
pe limba roz
gogoloi alb mustind în salivă

am crezut că ești din aia
emo

semaforul e verde
ele o iau înaintea mea
râzând, râzând